

KILIMANJARO I TANZANIA RESEBERÄTTELSE

Reseberättelse av Brandmästare/Brandinspektör Tomas Blomqvist från Stockholm som åkte med Dahl Tours and Safaris och besteg berget Kilimanjaro i Tanzania 2009. Om ni har några frågor så ställer Tomas gärna upp som referens.

Följ denna länk för det detaljerade [vandringsprogrammet på Kilimanjaro](#) som Thomas köpte från Dahl Tours and Safaris (Tanzania) LTD

Utöver Kilimanjarovandringar anordnar reseföretaget [Dahlsafaris](#) även Safari, Zanzibarsemestrar och volontärresor till Tanzania.

KILIMANJARO SEMESTER ELLER ÄVENTYR

Vad kommer det sig att en "helt vanlig" individ funderar på att klättra upp på världens högsta berg? Ja, det är faktiskt så att Kilimanjaro är världens högsta fristående berg dvs. en bergknalle som inte ingår i någon bergskedja.

Upptakten till det hela var när min älskade hustru kom med ett förslag för ca 5 år sedan att familjen skulle åka på en kombinationsresa till Kenya. Att kombinera safari med sol kan ju vara ett vinnande koncept. Tanken att åka på safari kan vara ok men det där med att lapa sol har ju aldrig varit min "grej" så förslaget blev att jag knallar upp på stenhögen och ni solar o badar i havet.

Nu blev utfallet lite annorlunda eftersom kombiresorna till Kenya är ganska dyra. Familjen valde att åka österut, till Asien över nyårshelgen vilket gav mig fritt fram att förverkliga min dröm om "världens högsta berg".

Här kommer en reseskildring och vad jag upplevde under mina dagar i Tanzania.

16/9

Beslut fattas om att börja den här resan på rätt sätt. Hotellnatt på Arlanda Hotellby i Märsta. Varför? Jo planets avgång 06.15 vilket skulle innebära revealj 02.15 om resan skulle börja från hemadressen.

17/9

Väckning 04.15 en jättebra frukostbuffè och busstransfer till Arlanda. Planet avgår mot Shiphool, Amsterdam på utsatt tid. Två timmars väntetid på Shiphool som måste vara en av Europas kanske världens största flygplatser.

Shiphool – Kilimanjaro Airport, planet landar tio minuter före utsatt tid dvs. 19.35. Väntan på bagaget och sedan kö för att få inresevisum ,50 USD.

Dagen avslutas med en bilfärd från flygplatsen till Arusha där mitt hotell är beläget. Bilfärden går till historien som en av de värsta jag upplevt. Ingen gatubelysning, dåliga lysen på bilen och framförallt massor med svarta människor som går utan reflexer eller något annat som gör att man kan se dom.

Väl framme på Outpost Lodge som hotellet heter så blir det en öl och en matbit. Tidigt i säng med myggnätet runt sängen för att hindra myggen att anfälla.

18/9

Sovit relativt bra trots lite oväsen samt en säng som kanske inte riktigt motsvarar det man är van vid.

Frukost kl.8.00 där jag träffar ett tyskt par som ska ut på en 1dags-safari som jag sedermera blir inviterad att följa med på.

Jag tackar för inbjudan men tackar nej då jag ska träffa mina researrangörer under dagen för att räta ut vissa frågetecken angående "klättringen".

Stephen och Prince från Dahlsafaris kommer till hotellet vid 10.30 tiden och redogör vad som gäller för morgondagen. Jag får även betala resterande avgift för äventyret.

Efter avslutat möte får jag skjuts in till staden. Tar ut lite Tsh (tanzaniashilling) för husbehov.

Vid rundvandringen i staden som tjunder av aktiviteter så kommer jag i kontakt med en hel del "medborgare" som vill sälja sina tjänster. Det gäller att vara konsekvent, tack men nej tack är vad som gäller!!

På väg från stan till hotellet så får jag syn på ett "tjänstefordon" med tillhörande personal, dvs. en brandbil. Stannar o pratar med personalen, det är en av killarna som pratar relativt god engelska. Vid detta tillfälle är det en av lokalbefolkningen som har sett mitt intresse av brandbilen och kommer genast fram och erbjuder sina tjänster att visa mig den riktiga brandstationen och de riktiga brandmännen. Får av Habi en guidning runt stan och han visar mig den kommunala brandstationen där verksamheten och utrustningen har en prägel av 1930-tal. I arsenalen finns "breathing apparatus" som i mångt och mycket påminner om våra tidigare syrgasapparater som numera finns på Katarina. Tar lite kort och pratar med personalen. Åter hotellet vid 15.30 tiden, lite tid för avkoppling med bad i hotellets pool. Middag och i säng tidigt efter att kollat "gearet".

19/9

Vaknar 06.15 efter en natt med skaplig sömn. Sovit lite oroligt med tanke på vad som ska komma. Efter en god frukost blir det hämtning kl.09.30. Avfärd mot Machame gate där vandringen ska börja.

På vägen dit har vi hämtat upp Mike, den andra deltagaren som ska medverka i klättringen upp på Kilimanjaro. På väg mot Machame gate blir det ett stopp för att upphandla varor som ska med upp på berget. Vid lunchtid är vi framme vid startgrinden och får "signa inn" Invägning av all utrustning, detta för att killarna som bär inte ska bli överbelastade. Har tidigare varit ett stort problem som organisationen runt Kilimanjaroklättringen äntligen tagit på allvar. Varje "porter" ska inte bära mer än 15 kilo.

Vi ger oss iväg och startar dagen med en 4 ½ tim promenad. Dagen går huvudsakligen genom regnskog som är väldigt tät där solens strålar inte når marken. Väl framme vid Machame camp, 2980m, där tälten redan är uppsatta blir det "Washi-Washi". Kocken har värmt tvättvatten så att vi kan vaska av oss damm o svett innan trerätters- middagen. Maten som kommer att serveras under resten av veckan måste betraktas som fantastisk med tanke på omständigheterna. Efter maten blir det ett besök på "internetcaféet", lokala namnet på bekvämlighetsinrättningen, och sedan väntar tältet med liggunderlag o sovsäck.

Klockan har nu blivit 20.15 vilket kommer att visa sig vara den senaste tidpunkten för sänggående under trippen.

20/9

Vaknar 05.15, besök på "internetcaféet". Washi-Washi med varmt vatten samt en kopp kaffe serveras 06.30. Full frukost serveras 07.15 bestående av gröt eller välling, mackor, avslutas med korb o omelett, bättre än hotellets frukost. Avmarsch 08.15, solen skiner och temperaturen riktigt behaglig. Dagens tur upp till Shira camp beräknas att ta 4-5 timmar. Vid halvtid har vi tagit oss upp på 4000 meters höjd där vi inmundigar den lunchpåse med diverse godsaker som vår kock Oschome har försett oss med. Hemligheten med att aklimatisera sig är att dricka minst 3liter vatten varje dag, mat och sömn är också avgörande faktorer för att nå toppen. Färden går vidare ner till tältplatsen Shira camp som ligger på 3800 m höjd. När vi

kommer fram, redan vid 1-tiden, så är tälten uppsatta och packningen står i tältet. Popcorn och lite kaffe eller te är det som serveras sen väntar en välförtjänt tupplur. Dagen avslutas med en 1 ½ timmes promenad till kontrollstationen Shira Hut.

Varje dag på vägen upp så ska vi få vår ”stämpel i passet” dvs. en vidimering att vi har passerat varje station på vägen upp. Inget fusk här inte.

Som vanligt serveras middag kl.18.00, tre rätters även ikväll också. Mörkret har lagt sig över berget när vi kommer i säng. Klockan har hunnit bli 19.30.

Vaknar vid 3-tiden av att jag akut behöver besöka ”internetcaféet”, är orolig att magproblem ska sätta käppar i hjulet för att nå toppen. Åter i sovsäcken en stund senare med en viss oro i både sinnet och magen.

21/9

Vaknar 05.45 till en fantastisk morgon, strålande väder med Kilimanjaro i öster och Mt Meru i väster. En frukostplats som sent kommer att glömmas.

Dagens morgonprocedur följer tidigare dagars. Avfärd kl.8.30, tuff dag väntar ca.6-7 timmars vandring. Rutten går österut mot Lawa Tower 4600m som vi når efter ca 4 ½ timmars vandring. Här serveras lunch. Detta är definitivt den jobbigaste dagen så här långt. Nu är det normalt att man känner symptom av andfäddhet, irritation och huvudvärk. Efter lunchtid så är det dags att påbörja 650m nedstigning till Barranco Camping Area som tar ca.2 timmar.

Fantastiska vyer med tillfällena att ta vackra kort

Campingen är belägen i en dal under ”Great Barranco Wall”, en oförglömlig plats med en fantastisk solnedgång. Bergsguiden Babaloo berättar vid middagen att vi ska ta oss upp för den beryktade ”breakfast wall”. Det ser nästan ut som en omöjlig uppgift.

22/9

Dagen D !

Frukost och morgonbestyr sker i sedvanlig ordning, kanske med ett visst mått av respekt för vad som komma skall.

Vi har idag en första etapp på 6-7 timmar genom alpin öken där vi ska ta oss upp för den majestätiska ”Great Barranco Wall” och ta oss till Barafu Camp på 4600m.

Vandringen/klättringen fortsätter uppför väggen som från utgångsläget såg omöjligt ut att besegra.

Det visar det sig att klättringen var lättare än vad den såg ut att vara från början. Vi vandrar sedan förbi under ”Heim Glacier” och det är nu man verkligen börjar förstå hur vackert Kilimanjaro är.

Redan vid 14-tiden är vi framme vid baslägret Barafu Camp, utgångsläget för den sista och säkert den mest påfrestande delen av den här resan.

Tälten är som vanligt redan resta och iordningställda för natten.

Barafu Camp är verkligen en ogästvänlig plats, ligger på en klippfylla utsatt både för väder o vind.

Idag blir det tidig middag. Redan klockan 17.00 står bordet dukat med som vanligt tre rätter med färsk frukt som avslutning. Vete f...n hur dom bär sig åt.

Efter middagen blir det genomgång av kommande aktiviteter. Vi kommer att ges möjlighet att sova ca.5 timmar för att ladda batterierna för att sedan bli väckta vid 23-tiden. Då serveras te och energikakor för att fylla på alla förråd som går. Avfärd för att nå toppen är tänkt till strax före 24.00 och enligt Babaloo så ska vi då vara på toppen ca 10-15minuter innan solen går upp. Soluppgång på Kilimanjaro ska ju vara något som man inte glömmer i första taget, allt enligt dom som upplevt detta.

Efter all denna information var det bara att kasta sig ner ”säcken”, nja det föregicks ju av tvångskontroll av all utrustning/kläder och en massa annat som skulle förberedas.

Natten mot toppen.

Väcktes enligt programmet vid 23-tiden, hade inte sovit speciellt mycket. Spänningen för nattens bravader hade väl tagit ut sin rätt. Förberedelserna avklarade med te o kakor. Varmt o kallt vatten i olika behållare för att kunna blandas på färden upp. Anledning, det kommer att bli kallt, 10-15 minusgrader framåt morgonen.

Vi kommer iväg planenligt och det visar sig snart att vi är första gruppen som är på väg upp för bergknallen. Hur kan vi då veta det? Jo, efter en stund så ser man små grupper med lampor som ringlar sig fram i mörkret.

Förhållningen är att vi ska ta det lugnt då menar vi ”polli-polli” väldigt lugnt. Tanken är att vi ska hålla ett långsamt men jämt tempo under natten, korta pauser på 5 minuter en gång i timmen. Detta är enbart för att förhindra att vi ska bli nerkylda allt enligt vår eminente bergsguide Babaloo. Nattens ”promenad” visar sig vara en riktig utmaning. Vi går ca 5 timmar i vad jag definierar som ett ”jä....a grustag”, tänk er själva att ta ett 30cm steg och sen glida tillbaka 20, och sen hålla på så hela natten.

När klockan är 05.00 så har vi kommit fram till Stella Point 5756m, det känns fantastiskt att kommit så här högt och Babaloo gratulerar oss att vi har ”fixat” det hela.

Han menar att resterande del upp till Uhuru Peak bara är formsak eller som han uttrycker sig ”walk in the park”.

Från Stella Point till toppen Uhuru Peak är det knappt 150 höjdmeter och det tar knappt en timme. 05.50 når vi Uhuru Peak toppen på Kilimanjaro 10 minuter innan solen ska gå upp. Det är med befriande känslor och eufori som vi når världens högsta fristående berg. En liten glädjetår av lycka rinner nedför kinden.

Avslutningen - belöningen på nattens vedermödor är när solen strax efter 6 går upp. Det är ett fantastiskt ögonblick att stå på toppen och få ta del av sceneriet, titta ut över Afrika och känna sig rätt nöjd med tillvaron.

Att ta sig ner till baslägret Barafu Camp tar knappt 2 timmar och går liksom bara av farten. Väl där så blir det en kombinerad frukost/lunch och efter det en välbehövlig sovstund. När klockan är 10.30 så är det väckning och avfärd mot nästa lägerplats Mweka Camp 3100m. Väl framme på Mweka Camp, efter en dag fylld med jobbiga och steniga stigar, har klockan hunnit bli 15.00. Tälten är redan på plats och liggunderlaget utfällt, det är bara att slänga ut sovsäcken för nu ska det vilas!!! Efter ett par timmars vila och kontemplation så är det dags för sista måltiden tillsammans. Det dukas som vanligt upp middag och nu sparas det inte på "krutet". Tanken är väl att allt som släpats upp på berget ska gå åt. Runt omkring i det stora tältlägret så hörs både glädje och missnöjesyttringar. De som likt oss har lyckats med strapatsen uttrycker glädje medan de som misslyckats uttrycker sitt missnöje och många konstaterar att det var tuffare än man tänkt sig. Med ömmande knän och fötter som påminner en om att man inte är 22 längre så är det dags att gå och "kojja" efter middagen.

23/9

Sista natten blir den klart bästa ur sovsynpunkt, kanske inte så konstigt efter rådande omständigheter.

Morgonrutiner som vanligt vilket innebär en stadig frukost som kanske har varit nödvändig under de dagar som varit. Dagens etapp till Mweka Gate är tänkt att ta ca 2 tim och det är enbart nedför därför hade säkert räckt med en kaffe o macka.

Väl nere vid Mweka Gate så kommer vi till "utposteringsen" där vi tillsammans med Babaloo och giltig legitimation får logga ut oss.

I samband med identifiering och utloggning får vi också det efterlängtrade intyget på att vi har nått Uhuru Peak toppen på Kilimanjaro.

Bilfärd i 2 timmar till Outpost Lodge, Arusha utgångspunkten för det hela.

Vid framkomsten till hotellet så finns det två saker på agendan, tvagning o öl.

Vid detta tillfälle så prioriteras, tro det eller ej, faktiskt ölen.

Beställning, 2st Kilimanjaro, ölmärket heter faktiskt så. Den första är bara för att skölja ner dammet den andra blir ren och skär njutning.

Efter 20 minuters "öldricken" väntar duschen. Om ölen var en höjdare så kan jag bara säga att det var ingenting mot att få "skrapa" av sig skiten.

Tvagningsproceduren tog säkert en 30 minuter i anspråk. Efter avslutad tvagningsprocess väntar sängen och en välbehövlig vilostund. Vaknar 2 ½ timme senare och är ganska utvilad.

17.30 möte med min researrangör Dahlsafaris, Stephen Kisanga. Stephen har under åtta år bott i Sverige, granne med Farsta brandstation, så det blir inga språkförbistringar vid våra samtal. Vi ska prata om morgondagens äventyr. Det blev bestämt innan jag gav mig av på bergsturen att en eventuell safari skulle äga rum sista dagen. Allt beroende av utgången på det första äventyret. Hade jag "misslyckats" skulle det behövas tröst och kontemplation men vid lyckosam insats så skulle det bli en safari och titta på de vilda djuren.

Det blir en resa till Tarangire National Park följande dag.

19.00 blir jag upphämtad av min vandringskompis Mike och hans flickvän. Det blev under veckan som gått bestämt att vi skulle träffas för erfarenhetsutbyte, byta adresser och även smaka på det inhemska ölet. Det blir ett trevligt men relativt kort möte för vi båda är rätt "slitna". Återlämnad vid hotellet 20.30.

24/9

Efter en god natts sömn så bär det iväg till Tarangire NP och en fantastisk dag med massor av vilda djur, men det är en helt annan historia.

Dagen avslutas kl.20.15 med att stiga på KLM flight 571 med destination Shiphool för vidare befordran till Arlanda.

25/9

Väl hemma efter 15 timmars flygning, lite ömma knän och ljumskar så kan jag bara konstatera att det var väl investerade pengar och semesterdagar.

Ett äventyr som sent kommer att glömmas och kan rekommenderas till de som vill ha en utmaning lite utöver det extra.

Tomas Blomqvist